

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Det Lovforslag, jeg her skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om Dannelse af offentlige Interessentskaber til Afvandings- og Vandingsanlæg. Ligesom Udviklingen er skredet frem paa forskellige andre Omraader, er den ogsaa skredet frem paa det heromhandlede, saa at den nuværende Lov om Vands Afledning af 28. Maj 1880 paa visse Omraader trænger til Rettelser. Det er jo ikke ved denne Lov forbudt at oprette Interessentskaber til Afvandingsanlæg; men Vanskeligheden ved at oprette saadanne Selskaber ligger deri, at den enkelte Lodsejer kan forhindre saadanne Selskabers Dannelse, i hvert Fald kan han ikke tvinges til at deltage i Udgifterne, og det lægger ikke saa lidt Vanskeligheder i Vejen. Den Undersøgelse, som er foretaget angaaende Vandafledning her i Landet, giver ikke noget lysteligt Resultat. Det er store Arealer, der ligger hen uden tilstrækkelig Afvanding, og Landhusholdningsselskabet har i den Anledning i 1914 nedsat et Udvalg af kyndige Mænd, dels Medlemmer af Hedeselskabet, dels andre, med den Op-gave at stille Forslag om Rettelse i eller Tillæg til Loven om Vands Afledning af 28. Maj 1880 eller maaske om en helt ny Lov. Udvalget blev ogsaa færdigt med sine Overvejelser desangaaende, men medens Ministeriet overvejede dette Udvalgs Forslag, fik det tilsendt fra Folk paa Lolland-Falster et Forslag, som motiveres ved, at der trænges til et Tillæg til den nuværende Lov om Vands Afledning. Det sidstnævnte Forslag var i alt væsentligt i Overensstemmelse med det, som Udvalget havde udarbejdet, og det var derfor rimeligt, at de sammenarbejdedes; det er nu sket, og Resultatet er det foreliggende Lovforslag. Jeg tror ikke, der er nogen større Vanskelighed ved det, naar man undtager § 5, der indfører noget nyt, for saa vidt som man derefter skal kunne tvinge en Lodsejer, der ikke vil gaa med til Dannelsen af et Interessentskab, til at afstaa sin Jord mod Erstatning. Vi har ganske vist en lignende Bestemmelse i Loven om Sandflugtsdæmpning, men det drejer sig der om langt mindre værdifulde Arealer. Der er dog den Ting at bemærke til § 5, at naar et saadant Interessentskab skal kunne dannes paa Trods af en Lodsejer, kræves det, at saa mange Lodsejere, at de repræsenterer mindst $\frac{2}{3}$ af det paagældende Areal og $\frac{2}{3}$ af Lodsejernes Antal, ønsker det, og dernæst skal Kommunalbestyrelsen anbefale Selskabets Dannelse. Jeg haaber, at der

gennem disse Bestemmelser vil være givet tilstrækkelig Sikkerhed for, at man ikke gaar de private Interesser for nær. I øvrigt henviser jeg til Bemærkningerne til Lovforslaget og skal anbefale det til velvillig Behandling i dette Ting. Jeg ved, at der er adskillige, ikke mindst paa de lave Jorder paa Lolland, der ønsker dette Lovforslag ophøjet til Lov.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 22. April 1904 om den offentlige Fred paa Følgekirkenes Helligdage samt Grundlovsdagen.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 778; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 709).

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Underændringsforslag:

Af *Nordby*:

I Ændringsforslag Nr. 1, sidste Linie, bortfalder Punktum, og der tilføjes: „senest fra 1 Time efter Lukketid og hveranden Søndag helt fri“.

Formanden: Denne Sag kan ikke behandles i dette Møde uden Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Poul Rasmussen): Der er af Udvalget stillet to Ændringsforslag. Det første gaar ud paa, at man gennem Loven vil sikre de Medhjælpere, som beskæftiges i de paagældende Forretninger, Frihed hveranden Søndag efter de samme Regler, som gælder med Hensyn til Arbejderne i industrielle Foretagender ifølge Loven af 1904 § 5, 2det Stykke b. Det andet Ændringsforslag fastsætter, at Loven skal træde i Kraft med det samme, idet man mener, det vil være heldigt, at den kommer til at gælde saa snart som